

„PRAVDU MŮŽE POZNAT JEN TEN, KDO JI MILUJE“

To, jak žijeme, má přirozeně určitý vliv na naše okolí a i my si na něj utváříme vlastní názor. Ať už jsi vědomě přemýšlel(a) o smyslu života, nebo ne, máš určité nějaký důvod, nebo mnoho důvodů, proč žiješ.

Naše názory na život mají vliv na to, jak vidíme sebe a druhé, jak se k nim chováme, jak využíváme svůj čas, jaké jsou naše životní priority,...

Čím méně si uvědomujeme a utváříme tyto názory, tím více můžeme být ovlivněni pohledy na svět z medií nebo i z vlastních sobeckých žádostí.

Následující text se bude více zabývat:

- [1. důležitostí přemýšlení o pravdě](#)
- [2. zda je vůbec možné pravdu poznat](#)
- [3. jaký vliv mají naše pohledy na pravdu na ostatní lidi kolem nás](#)
- [4. co říká Bible o pravdě.](#)

1. Je důležité vzít si čas na přemýšlení o pravdě a smyslu života

Mnozí lidé začnou hlouběji přemýšlet o smyslu života, až když se v jejich životě přihodí něco zvláštního, třeba nějaká tragedie, když například ztratí někoho blízkého. Najednou jsou jejich očekávání, jak by se podle nich měl odvíjet jejich život, ohrožena. Potom se ptají: „Jak budu dál bez něj/ní žít?“, nebo, když nám nějaká vážná nemoc zabrání naplnit naše plány: „Proč zrovna já?“

Proč tolik takové události tolik lidí překvapují? Stávají se přece každý den mnoha lidem na světě! - Nejsou na ně totiž připraveni. Když se jim daří dobře, tak o nich moc nepřemýšlí. Neukazuje to ale, že nežijí skutečně v realitě?

Téměř milión lidí si každoročně dobrovolně vezme život. Vedle toho několikrát více lidí zvažuje sebevraždu. Toto číslo, které se občas objevuje ve statistikách, dokonce převyšuje počet obětí válečných konfliktů.

Pokud by sis stále myslel(a), že se tě to netýká, co bys potom poradil(a) těm, kteří trpí?

Jak bys například utěšil(a) dítě, které by právě umíralo? Asi bys mu neřekl(a), že co doposud zažilo, bylo vše. Když nastanou podobné situace v našem životě, také sami cítíme, že máme přirozená očekávání, že život přece musí mít větší hodnotu, která přesahuje to, co nyní vidíme.

Když ale nepřemýšlíme a nehledáme pravdu, potom se náš pohled na svět stává krátkozrakým a lehce tak můžeme žít ve svém vlastním světě svých cílů.

Abychom mohli nalézt pravý pokoj, ať už jsme v jakékoli životní situaci, musíme znát hlubší záměr našeho života. Pak také můžeme pomoci druhým v jejich těžké situaci.

ROZEZNAT SPRÁVNÉ OD NESPRÁVNÉHO, PRAVDU OD NEPRAVDY A BÝT SCHOPNÍ V TOM SPRÁVNÉM A PRAVDIVÉM ŽÍT, TO DÁVÁ SVOBODU OD OTROCTVÍ V NAŠICH SOBECKÝCH TOUHÁCH. TO JE PRAVDIVÁ SVOBODA.

2. Je možné pravdu poznat?

Popření, že pravda může být poznána, bere lidem touhu přemýšlet o otázkách, které se týkají života. Samozřejmě je pochopitelné, že když si někdo myslí, že pravdu nemůže poznat, nebo že může znát jen svou osobní pravdu (což je v podstatě totéž), ztrácí tak veškerou motivaci hledat.

Problém je, že ti, kdo tolik hlásají, že pravdu nemůžeme poznat, tak nakonec popírají sami sebe. Pokud bychom pravdu nemohli poznat, pak ani nemůžeme tvrdit, že pravda je nepoznatelná, protože tak bychom říkali, že právě to je pravda. Každý den vlastně spoléháme na existenci pravdy, aniž bychom o ní museli vědomě přemýšlet (kdybychom například popřeli tvrzení, že $1+1=2$, mnoho věcí kolem nás by vůbec nemohlo fungovat a za chvíli bychom se mohli ocitnout v chaosu). Bez pravdy bychom prostě nemohli existovat!

Jen velmi zřídka někdo vědomě žije s tím, že neexistuje pravda o ničem. Těžko také někdo může ve svém životě uvést do praxe teorii, že nic neexistuje a všechno, co vidíme, je vlastně naše představa.

Bez jistoty a pravdy bychom ztratili základ pro naši existenci. Ve světě, kde by byla každá otázka nezodpověditelná, ať už se týká morálky, náboženství apod. život by byl jen o pocitech, strachu a tužbách.

NEJSME TVŮRCI REALITY. MÁME SVOBODU V REALITĚ, KTERÁ UŽ EXISTUJE. MUSÍME PROTO ZKOUMAT PRAVIDLA A PRINCIPY, SE KTERÝMI BYLA REALITA VYTVOŘENA. JESTLIŽE VŠAK PROTI NÍ BOJUJEME, PROHRAJEME.

Možná věříš ve svou osobní pravdu a že také ostatní mají svou osobní pravdu, která je odlišná od té tvé. V tom případě si ale nemůžeš myslet, že ta tvoje pravda je absolutně pravdivá.

Možná bys řekl(a), že tvá pravda je jen částečnou pravdou nebo že je dokonce jen produktem tvé představivosti. Pak bys ale souhlasil(a), že pojem pravda se sem moc nehodí. Význam pravdy je právě v tom, že je opravdová a neměnná, nezávislá na úhlu pohledu.

3. Jaký vliv mají naše pohledy na pravdu na ostatní lidi kolem nás

Náš pohled na svět se nedotýká jen našeho osobního života. Žijeme ve společnosti a navzájem se ovlivňujeme. Těžko můžeme být na sobě úplně nezávislí. Měli bychom jen vždy správně posuzovat, jaký vliv přijmeme, nebo naopak odmítneme. Tak si můžeme zachovat zdravou míru kritiky jak nás samotných, tak i druhých.

V NAŠÍ SPOLEČNOSTI PANUJE SILNÝ INDIVIDUALISMUS. MIMO JINÉ SE PROJEVUJE TAKÉ LHOŠTEJNOSTÍ KE DRUHÝM. PLURALISMUS („Já mám svou cestu a ty zase svou“) TUTO LHOŠTEJNOST PODPORUJE.

Nakonec jeden příklad, kam může vést subjektivní pohled člověka na život. Řekněme, že cílem života by bylo být šťastným a užívat si života. V lepším případě

tento pohled vede k tomu, že se budu mile chovat k lidem a oni se ke mně také budou chovat pěkně. Tímto způsobem se chce člověk hlavně zalíbit druhým, aby ho měli rádi a sám se nakonec také cítí dobře. I tak je to ale spíše sobecký přístup. Takové předsevzetí totiž neuschopňuje člověka dělat to, co je opravdu nejlepší pro ty druhé. Někdy chtít to nejlepší pro druhé může znamenat říct i něco, co neradi uslyší, a co je může vést k odmítnutí mě. Ale na druhou stranu jim to může pomoci poznat pravdu a skutečnou upřímnost ve vztazích.

Snaha chtít být stále šťastným je spíše zaměřená na to, „co je dobré pro mě“ a nemá moc společného s láskou, která chce druhým dávat nezištně. Znamená to, že buď člověk nechce vidět skutečnou potřebu toho druhého, a nebo i když ji vidí, není svobodný dát druhým to, co by skutečně potřebovali.

4. Biblická odpověď

Věříme, že je možné formovat si názory na svět bez vlivu vlastního egoismu nebo toho, co si myslí ostatní a překonat sobectví láskou. Abychom však pochopili řád, který tvoří realitu kolem nás, a tak i smysl našeho života, musíme se ptát toho, kdo to vše stvořil. On nás nechce nechat žít v nevědomosti a subjektivitě, ale chce se nechat člověku nalézt:

„On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko. Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme, jak to říkají i někteří z vašich básníků: 'Vždyť jsme jeho děti.'“ (úryvek z kázání apoštola Pavla Atheňanům - Skutky apoštolů 17:26-28)

Aby člověk mohl zakusit opravdovou lásku a poznat pravdu, sklonil se Bůh k člověku a nechal se mu poznat skrze Ježíše, který přišel na svět, aby pravdě vydal svědectví:

Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas." (Janovo evangelium 18:37)

A nejen to, on sám o sobě řekl, že on je ta pravda...

„Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (Janovo evangelium 14:6)

Ježíš také mluvil o svobodě, kterou člověk může zakusit, až když pochopí smysl života a přijme realitu o sobě samém. Taková svoboda chrání před vlivem a manipulací světa kolem nás a každý člověk se pro ni může rozhodnout na základě přemýšlení o hlubších otázkách.

On řekl Židům, kteří mu uvěřili:

„Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Janovo evangelium 8:31-32)

On také mluvil o tom, že pravda je poznatelná a člověk ji může najít, když hledá:

„Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá,

nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.” (Lukášovo evangelium 11:9-10)

Bůh nechce člověku jen ukázat pravdu a cestu, ale chce mu také nabídnout každodenní vztah, svou pomoc a lásku. Chce nás milovat a být námi milován v každém okamžiku. V tom se také zjevila Boží láska k člověku, která je pravým opakem lhostejnosti.